

Nemocnice – podnikatelé a podnikavci

V sušické nemocnici se v pondělí 13. srpna začalo operovat. Přesunuli se sem lékaři (plastičtí chirurgové a anesthesiologové) společnosti WBAE (West Bohemian Aesthetics s.r.o) z Plané u Mariánských Lázní, kde dosud prováděli ve čtyřech operačních sálech 2 až 2 a půl tisíce operací ročně. Jednalo se o zákroky plastické chirurgie, tedy neprováděla se akutní medicína. V Plané se historicky prováděly v menším množství i plánované výkony tzv. jednodenní chirurgie, ale v posledních měsících byl tento program utlumen.

V Sušici se zahájilo cca třiceti operacemi týdně, a to zákroky tzv. korekční chirurgie, vesměs plastické operace prsou, obličeje, břicha či odsávání tuku. (Vysvětlení: název „korekční chirurgie“ je v tomto textu užíván v obecném významu pro celou skupinu různých „zkrášlovacích“ zásahů.) Na internetu lze snadno nalézt ceníky takovýchto zákroků. Pokud budeme uvažovat průměrnou cenu zákroku 40 tis. Kč (toto číslo je spíše podhodnoceno; přesnější informace není možno ani od představitelů města Sušice ani od NEMOS-Penta získat), pak týdenní výnos činí 1,2 mil. Kč a při 2/3 nákladech je zisk 400 tis. Kč. Za 50 týdnů tak zisk dosáhne 20 mil. Kč. Na nájemné ve výši 2,4 mil. Kč (viz smlouva o nájmu nemovitostí z 16.09.2015) si tedy NEMOS-Penta vydělá za půldruhého měsíce.

V MF Dnes 23.08.2018 jednatelka společnosti Penta Hospitals CZ Barbora Vaculíková uvedla, že korekční chirurgie pomáhá v Sušici využít operační sály, než se zaplní běžnými výkony, a že obecná chirurgie bude mít vždy přednost před korekčními výkony. Zde je třeba si všimnout dvou faktů: (1) že paní jednatelka nehovoří o **akutní** chirurgii, ale o **obecné**, takže nemá na mysli žádné život a zdraví zachraňující zákroky např. po haváriích nebo po akutních břišních příhodách, ale dlouhodobě naplánované operace chronických potíží; (2) že sušická nemocnice má operační sály dva a ty jsou plně obsazeny plánovanými zákroky korekční chirurgie. Pro obecnou chirurgii, a pro akutní chirurgii už vůbec, zde tedy není místo. Tedy šup s pacienty do Klatov; vždyť je to jen půl hodiny.

Stejným způsobem je nutno rozumět i „radostné zvěsti“, že situace v sušické nemocnici se stabilizovala (viz Sušické noviny 14/2018 Aktuálně z radnice na str. 1). Je samozřejmě žádoucí, aby se interna stabilizovala, a pochopitelně i celá nemocnice, ale k tomu radostné zvěsti nestačí: V r. 2015 byli na interně pouze tři lékaři a to bylo jednou ze záminek k pronájmu nemocnice. Nyní ze současných tří lékařů dva podali výpověď; byl získán nový primář; zůstávají lékaři dva. Poměrně jednoduchý početní úkon.

Stejně jednoduchý je úkon, když budeme posuzovat, jak se navýšily příjmy města pronájmem nemocnice: Dle smlouvy o nájmu nemovitostí platí nájemce (tedy NEMOS-Penta) městu 2 400 000,- Kč ročně. Město by si tedy pronájmem nemocnice mělo navýšit příjmy o 2,4 mil. Kč ročně. (A navíc nemusí do nemocnice strkat další peníze, které lze „proinvestovat“ i jinak – viz MF Dnes 22.03.2017.) Mělo by, ale... Od této částky je však nutno odečíst nájem za nebytové prostory ve výši téměř 1 mil. Kč, které městu platila Nemocnice Sušice o. p. s., než městští zastupitelé nemocnici pronajali. Město tedy od NEMOS-Penty dostává jen asi o 1,4 mil. Kč ročně více než před pronájmem. V areálu nemocnice jsou ale i byty. A cca půl milionu Kč nájemného z bytů však nedostává město, jako u jiných bytů, ale NEMOS-Penta. Když se tedy z tohoto 1,4 mil. Kč za pronájem nemocnice odečte nájemné z nemocničních bytů, jež by mohlo být příjmem města, ale není (fakticky je to ztráta příjmů, které město přenechalo NEMOS-Pentě), dostaneme se k 1 mil. Kč ročně, který město po pronájmu nemocnice dostává navíc oproti příjmu před pronájmem. Takže pronájmem nemocnice si město polepšilo o 1 milion. Teď ovšem pozor: město jako pronajímatel je dle nájemní smlouvy (čl. 14) povinno provádět opravy nad rámec údržby a drobných oprav – v r. 2017 tedy investovalo do úprav nemocnice 1,22 mil. Kč (z plánovaných 7,5 mil. Kč).

„Na posledním místě našeho snažení budiž člověk,“ bylo prý heslo JUDr. Alexeje Čepičky, ministra národní obrany a zetě Klementa Gottwalda. Zdá se, že toto motto je pro někoho stále platné, když na prvním a dalších místech svého snažení má jiné preference.

28.08.2018

Vladimír Říha